

21.19x33.28	1	עמוד 46	חותרת - הקיבוץ	12/04/2013	36528775-3
תנועת אור להתיישבות בנגב ובגלי - 37320					

ארנון לפיד ||| arnonla9@012.net.il

התפשטה בקיבוצים בארץ, ומאז בתיה מקבלת פניות מקיבוצים מצפון ומדרום, ולא מפסיקה לחרוש את הארץ ביניהם.

ואת המתכון שלך, בתיה, לא יודעים כל היועצים למיניהם?

"אנחנו לא יועצים עם תיאוריות, שבאים והולכים. אנחנו מלווים ממש, מעורבים ומשתתפים בישיבות של ועדות הקליטה ביישובים, ולא עוזבים אותם לנפשם באמצע. יש לנו יכולת שאין לאחרים: להגיע לקהלי היעד הנכונים. אלה שהקיבוץ מעוניין בהם, והם מעוניינים בו."

היציאה לפנסיה, אומרת בתיה, לא מאיימת עליה, כיוון שממילא אינה מתכוונת להפסיק לעבוד, ותמשיך כל עוד יהיה לה הכוח. "כל חיי היה חשוב לי להרגיש שאני משאירה טביעת אצבע קטנה על ההיסטוריה של המדינה, אחרת, מהי משמעות החיים? אתמול בערב השתתפתי בישיבת ועדת קליטה בבארמילכה, סיימנו בחצות, נהגתי שעה וחצי הביתה, והגעתי למיטה באחת וחצי אחר הצות. היום קמתי ב-6:00, וב-8:00 כבר הייתי במשרד בבארשבע."

לא צריך לילה טוב, כדי לקום בבוקר? כשיש למה לקום, לא עייפים גם אחרי לילה קצר."

הם עושים מצוין, אלא צריך ללמוד מהתנועות המיישבות הוותיקות, איך מלווים את התפתחות היישובים. לפני כשנה התחלתי עם סופה, שעבר כמה כישלונות באכלוס, סבל מגלי עזיבות, והגיל הממוצע של החברים עמד על חמישים."

אליך, נתיב נחמני, מ"אור": "קיבוץ סופה מנה 34 משפחות בלבד, ובינואר 2012 התחלנו, לבקשתם, לסייע להם בקליטה, כשהיעד היה קליטת שלוש משפחות. בתיה, בסיוע צוות החשיפה שלנו, בנתה קמפיין משולב תקשורת, שיצר ביקוש כזה, שהקיבוץ בקושי האמין שאפשרי, ובשנה אחת נוספו לו 13 משפחות חדשות – תשע מתוכן כבר נקלטו, והביאו אתן עשרים ילדים, וארבע נמצאות בעיצומו של התהליך. מדובר בגידול של 40% באוכלוסיית החברים בתוך שנה, והביקוש נמשך."

בתיה, איך עשית את זה?

בתיה הולין: "ראשית, הגדרנו את היישוב, את מיקומו – עוטף-עזה – שלא דווקא פועל לטובתו, את מטרתו, ואת ערכי הליבה והדנ"א שלו. אחר-כך, מתוך המאגר של 'אור', שכולל אלפי פונים המעוניינים להתישב בפריפריה, התחלנו לחפש ולאתר את המועמדים הפוטנציאליים, כלומר: אנשים שהם לא פחדנים, לא היסטריים, שיודעים להתמודד עם מצבים קשים, ובעלי תחושת שליחות. ההיכרות עם המאפיינים וצורכי הקיבוץ אפשרה לנו לעשות חתכים והתאמות, ולהזמין למועמדות רק את המתאימים באמת מבין הפונים. כל זה מחייב, כמובן, עבודה משותפת, לא קלה, עם הקהילה בסופה, ואחר-כך גם ליווי צמוד של הנקלטים, עד שהם מרגישים בבית."

שוב נחמני: "השמועה על סופה

1. בוקר בא להתיישבות

בתיה הולין מקיבוץ כפר-עזה מצאה בתנועת "אור" סיבה לקום בבוקר: יישוב הנגב!

כל השנים היה חשוב לבתיה הולין (60) שתהיה לה סיבה טובה לקום בבוקר, וכל השנים אכן הייתה לה (ויש לה גם עכשיו): מ"הנוער העובד" לא המשיכה עם החברה לנח"ל, אלא הלכה לצנחנים, כי רצתה לצנוח ("ואם ארצה בעתיד להגיע לקיבוץ – אגיע"). כשהלכה ללמוד, אחרי הצבא, בחרה באוניברסיטת בן-גוריון, שהייתה אז בחיתוליה, מתוך אידיאולוגיה: להפריח את השממה. שם, אגב, פגשה "עלם חמודות", את נחום, והוא שהביא אותה לכפר-עזה. שנים רבות עשתה מחוץ לקיבוץ: למדה לתואר שני במנהל ומדיניות ציבורית ותכנון אזורי, עבדה במחלקה לתכנון של התק"ם, ואחר-כך במשרד הפנים, כאחראית על "שיתוף פעולה בין מועצות אזוריות לשם יעילות באספקת שירותים". וכשסיימה תקופת הוראה בקיבוץ, הייתה מנהלת ארמיניסטרטיבית של בית הספר האזורי "שקמה", ומנהלת פדגוגית של תוכנית "קדם עתידים" בדרום. ב-2009, כשהתוכנית קרטעה, היא מספרת, "חיפשתי שוב משהו לקום בשבילו בבוקר. מצאתי מודעה של תנועת 'אור', תנועה מיישבת בנגב ובגליל, והצעתי את עצמי לתפקיד שבניתי בעצמי: גיהול הצמיחה הדמוגרפית וליווי יישובים שהתנועה מעורבת בהם. ב'אור' הבינו שלא די להעלות יישובים חדשים, ואת זה

1 בתיה הולין. "טביעת אצבע קטנה על ההיסטוריה" | צילום: תנועת "אור"

